

obres líriques a mans casi profanes per a no dir profanadores de l'art musical.

La recluta d'esquirols, més que fer basqueig, fa caure l'ànima de pena.

En segon lloc, depèn també el mal, de la bona fé dels nostres bons companys del Sindicat Musical; d'aquells que si treballaren amb anhel i plens de fé i de conviccions per a posar una mica al professorat en el punt que li pertanyia, on les exigències del temps obliguen i per a assimilar-se als companys músics de les grans capitals, només assimilar-se, obtingudes les primeres victòries que tants sacrificis representaven, no havien d'adormir-se damunt dels llorers com vulgarment se diu, sino que havien d'estar sempre la testa altiva i la mirada fixa en les evolucions de l'adversari, pensant que si aquest ha cedit, ha sigut contra sa voluntat; perquè té més en estima els rendiments de ses explotacions que el millorament dels explotats.

Hi ha remei? Jo crec que sí. Avui els músic del món, amb nostres Federacions formem una sola família; s'enten, els músics conscients els que sabem que l'Art és del predomini de l'home i que aquest, en ésser joguina de les ambicions dels seus explotadors ni és artista ni és home: és esquirol. Si tots ens possem d'acord, perquè no cridem a les demés classes explotades per les empreses per a emprendre junts el camí de nostra reivindicació? Els sindicats d'artistes lírics, dramàtics, coreogràfics, varietés i demés que formen l'engrenatge de la gran màquina denominada d'espectacles públics, si ens posessim d'acord mutualement si ens federessim per la bona intel·ligència en la defensa de les nostres reivindicacions, formant una gran Federació de Sindicats d'Artistes d'Espectacles Públics, on cada secció guardés una ampla autonomia dintre d'ella mateixa, crec jo que aniríem conquerint nostres

drets d'homes conscients i conseqüents: seríem respectats com ens pertany i ja mai les mai prou satisfetes ambicions de nostres explotadors ens detentarien contra el pa dels nostres filllets, ni contra la dignitat d'homes que volen tenir un seient i un plat en el banquet de la vida.

Ens negarien llur concurs les entitats anomenades? No ho crec. Tenen les mateixes ànsies, perquè tenen les mateixes necessitats, i perquè avui l'esperit del segle és de reivindicació i llibertat.

CLAR-I-NET

Memorial de Secretaria

Reunió del dia 4 de juny. Es llegeix un ofici del Sindicat Musical de Catalunya (Barcelona), anunciant que s'havia aixecat la suspensió que pesava sobre el conjunt orquestra «Els Quirretes», de Canet de Mar, del que se'n pren nota. Com dit ofici demana que els músics de la citada orquestra siguin admesos en el «Sindicat Musical de Granollers i sa Comarca», per no haver-hi Sindicat en llur demarcació, s'acorda esperar que primerament ho sol·licitin ells i que després la Federació de Sindicats ho ordeni, per considerar que això és sols atribució de la Federació. Es tracten altres assumptes administratius, finint la sessió.

....

L'acta 40, corresponent al 12 de Juny, és en la que es tracta de celebrar Junta general extraordinària el dia 19, acordant-se passar, junt amb la corresponent convocatòria, un exemplar d'unes Bases de Treball i Tarifes Generals per a la demarcació dels socis a cada un d'ells.

Entre altres assumptes de tràmit, el senyor Tapias dona compte de l'Assemblea de Delegats Comarcals celebrada el dia 11 de aquell mes, a Barcelona, com a delegat que fou en la mateixa, i que equivocadament fou convocada per la Secretaria de la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya com per a Concell Federatiu.